

وقتی از نگاه کهنسالان COVID-19 ویرانگرتر از جنگ جهانی دوم است

روایت یک پزشک ایرانی از ایتالیای کرونازده

مهدی لطفی
پزشک ایرانی

آخرین روزهای فوریه ۲۰۲۰ یک اطلاعیه عمومی از سوی وزارت بهداشت ایتالیا توجه همه کارمندان بخش درمان را به خود جلب کرد. متن اطلاعیه هشدارهای کاملاً جدی دولت در مورد شیوع ویروس کرونا را شامل می شد که تا آن زمان ده‌ها کشته در شمال این کشور به جا گذاشته بود. من که به عنوان پزشک از حدود دو سال قبل فعالیت کاری را در یکی از بیمارستان‌های شهر رم آغاز کرده بودم، برای نخستین بار شرایط ویژه‌ای پیش روی خود دیدم که باید برای مدت نامعلوم در بیمارستان قرنطینه می‌شدم و به طور شبانه روزی در بخش آزمایش و مراقبت از بیماران مبتلا به COVID-۱۹ فعالیت می‌کردم. این روزها حدود دو ماه از آغاز شیوع کرونا در ایتالیا می‌گذرد و این ویروس که به یک بلی عالمگیر تبدیل شده، جان‌نز نزدیک به ۲۰هزار ایتالیایی را گرفته است و من که طی این دوران حتی یک بار هم از بیمارستان خارج نشده‌ام، اتفاقاتی را به چشم دیده‌ام که به گفته کهنسالان ایتالیایی وخامت آن از جنگ جهانی دوم هم بیشتر است.

■

کرونا و تهدید اقتصاد تورسیم این طور که گزارش‌های رسمی نشان می‌دهد، ویروس کرونا احتمالاً اواخر ژانویه از طریق زنجیره‌های ارتباطی محلی در شمال ایتالیا در گردش بود و سرانجام اواسط فوریه رسانه‌های ایتالیایی از او به عنوان «بیمار نخست» یاد می‌کنند ۳۶ ساعت پس از مثبت بودن تست کرونا در بیمارستانی در شمال این کشور بستری شد و در همین فاصله کم چندین نفر از جمله پرسنل پزشکی را هم آلوده کرد. دلیل اصلی شیوع گسترده ویروس کرونا در ایتالیا هنوز به طور دقیق مشخص نشده است، ولی میانگین سنی

یوسف حیدری
گزارش نویسن

«امروز با فاصله از هم می‌ایستیم تا فردا یکدیگر را محکم‌تر در آغوش بگیریم.» این جمله را هر جای ایتالیا که باشی می‌بینی یا می‌شنوی. می‌گویند ایتالیایی‌ها و ایرانی‌ها از خیلی جهات شبیه هم هستند؛ از شلختگی در ترافیک و بقیه کارها بگیر تا عواطف تند و ظریف در روابط انسانی. یکی دیگر از خصلت‌های مشترک ما البته همدلی در شرایط بحرانی است.

در قسمت نخست این گزارش که چهارشنبه هفته گذشته در همین صفحه چاپ شد، سری زدیم به کشورهای مختلف و از زبان ایرانیان خارج از کشور در جریان نوع برخورد دولت‌ها با کرونا و قرنطینه خانگی قرار گرفتیم و همین‌طور دلنگنی اروپایی‌ها و استرالیایی‌ها برای بازگشت به زندگی اجتماعی. در قسمت دوم و پایانی درباره تجربه شهروندان از چگونگی همدلی مردم برای تحمل این روزهای سخت می‌خوانید. «اغلب ایرانی‌های ساکن ایتالیا مثل من دانشجو هستند. امسال ما مجبور شدیم همه جشن‌های عمومی مربوط به نوروز را تعطیل کنیم. حتی سفارت ایران که هر سال جشن برگزار می‌کرد و میهمان‌های زیاد هم داشت همه برنامه‌ها را لغو کرد و خیلی از ما مثل سال‌های قبل کنار هم جمع نشدیم.»

این‌ها را آید می‌گوید؛ دانشجوی ایرانی دانشگاه هنرهای زیبای رم. او نوروز امسال نتوانست برای تهیه وسایل سفره هفت سین از خانه خارج شود؛ «امسال سفره هفت سین نداشتیم و در تنهایی و همراه با خواهرم و همسرم لحظه تحویل را جشن گرفتیم. تعدادی از دانشجوها هم به دلیل تعطیل شدن دانشگاه و برگزاری کلاس‌ها به صورت آنلاین، برای اینکه در هزینه‌های زندگی و اجاره خانه صرفه جویی کنند، تصمیم گرفتند به ایران برگردند و این روزها کنار خانواده‌هایشان باشند.»

او به همدلی مردم ایتالیا در این روزهای سخت اشاره می‌کند و می‌گوید: «بر اساس نظرسنجی‌هایی که از سوی رسانه‌ها انجام گرفته ۹۳ درصد مردم ایتالیا حاضرند حقوق و آزادی خودشان را فدای بهبود شرایط کنند.

حتماً در مورد سید مهربانی شنیده‌اید؛ برخی از فروشگاه‌های مواد غذایی سبدهایی را برای نیازمندان دم در فروشگاه گذاشته‌اند و مردم وقتی برای خرید به این فروشگاه‌ها می‌روند، اغلب چیزی می‌خرند و داخل این سبدها می‌گذارند. هر روز عصر کسانی که توان مالی برای خرید ندارند می‌توانند این سبدها را بردارند و به خانه ببرند. از آن طرف در برخی میلان فروشگاه‌های بزرگ مثل فروشگاه کوپ در میلان فروشنده‌ها لباس‌هایی به تن دارند که روی آن نوشته «اگر رنگ چشم‌های مرا می‌بینی به من خیلی نزدیکی، یک متر از من فاصله بگیر»؛ صحنه‌های همدلی اینجا زیاد می‌بینی؛ در یکی از خیابان‌ها مأمور پلیسی را دیدم وقتی متوجه شد مرد ساخورده‌ای بدون ماسک بیرون آمده، بلافاصله به او ماسک داد. جالب‌ترین صحنه‌ای که تقریباً هر روز می‌بینم مردی است که به دیدن مادرش می‌آید و زیر پنجره برایش آواز می‌خواند. هر روز به دیدن مادرش می‌آید و زیر پنجره برایش آواز می‌خواند.»

آیدا همچنین به حضور پررنگ سلب‌ریتی‌ها در ایتالیا برای کمک به مردم اشاره می‌کند و می‌گوید: «این روزها خیلی از خواننده‌های ایتالیایی به کمک مردم آمدند؛ «کیارا فرانچی» یکی از مشهورترین اینفلوئنسرهای دنیا و ایتالیا در کنار همسر خواننده‌اش «فده» ۱۰۰هزار یورو به نیازمندان کمک کردند و ۳ میلیون و ۳۰۰هزار یورویی را که مردم در اختیارشان قرار دادند، به بیمارستان‌های شمال ایتالیا دادند. نخست‌وزیر سابق ایتالیا هم ۱۰ میلیون یورو به بیمارستان‌ها کمک کرد.»

همه برنامه‌های مربوط به نوروز که توسط انجمن ایرانیان در فرانسه برگزار می‌شد با شیوع کرونا لغو شد. ارغوان دانشجوی حقوق دانشگاه استراسبورگ می‌گوید لحظه سال تحویل دوست داشت کنار چند همکلاسی ایرانی‌ام باشم و سال جدید را به هم تبریک بگوییم اما فقط ۵ دقیقه توانستیم بیرون برویم و با دیدن پلیس فوراً به خانه برگشتیم. او در مورد تلاش و همدلی مردم فرانسه در این روزهای سخت می‌گوید: «هر شب ساعت ۸ اینجا غوغایی برپاست. هر کسی هر سازی که بلد است در بالکن می‌نوازد و به بقیه روحیه می‌دهد.

همه از طریق شبکه‌های مجازی پیام مثبت می‌فرستند و هنرمندان از مردم می‌خواهند کارهای خنده‌دار انجام دهند و شعر بخوانند و برای یکدیگر ارسال کنند. همه بهم می‌گویند کرونا را شکست می‌دهیم. خیلی از مردم همراه شبکه زوم ورزش می‌کنند و به یکدیگر روحیه می‌دهند.»

خیلی از ایرانی‌های خارج از کشور امسال حال و حوصله نوروز را نداشتند و در کنار سفره هفت سین با نگرانی اخبار ایران را دنبال می‌کردند مثل بهاره که مقیم استرالیا است: «هر سال نوروز با وجود اینکه اینجا تعطیل نیست و مثل روزهای عادی دیگر باید سرکار باشیم اما من و همسرم سعی می‌کنیم در خانه بمانیم و جشن بگیریم اما امسال با توجه به شیوع کرونا و سرماخوردگی که داشتم مجبور شدم تست

کرونا بدهم و چند روزی هم در قرنطینه بمانم. خیلی نگران ایران بودیم و هستیم.» او درباره همدلی مردم استرالیا می‌گوید بعد از شیوع کرونا گروهی از مردم به کمک سالمندان آمدند. مردم داوطلب نامه‌هایی را که در آن برای کمک و خرید اعلام آمادگی می‌کنند، داخل صندوق پست خانه افراد سالمند می‌اندازد و آنها هم نیازهای‌شان را در نامه می‌نویسند و برمی‌گردانند. جالب است بدانید بعضی‌ها اینجا برای خدکفا شدن در خانه‌هایشان صیفی جات می‌کارند و توی حیاط، مرغ و خروس نگه می‌دارند.»

در کانادا انجام کارهای داوطلبانه خیلی رایج است و مردم در شرایط مختلف به صورت داوطلب به هم کمک می‌کنند. این روزها در این کشور گروه‌های مختلف مردمی برای کم کردن رفت و آمد سالمندان و

بیماران به آنها کمک می‌کنند. امیر حسین دانشجوی ایرانی ساکن اتاوا با اشاره به همدلی کانادایی‌ها می‌گوید: «هر روز تعداد زیادی آگهی در فضای مجازی منتشر می‌شود که هر کسی نیاز به کمک دارد، تماس بگیرد. دولت هم در کنار سختگیری برای قرنطینه مردم تسهیلات و امکاناتی زیادی در نظر گرفته است. از جمله اینکه به سربست خانواده‌هایی که به واسطه کرونا شغل‌شان را از دست داده‌اند تا ۴ ماه و هر ماه ۲ هزار دلار و برای مادران شاغلی که در قرنطینه هستند ماهیانه ۳۰۰ دلار پرداخت می‌کند. بازپرداخت وام دانشجویان هم تا ۶ماه عقب افتاده است.»

در آمریکا افسران پلیس در کنار وظیفه نظارت بر تردد مردم در کارهای خیرخواهانه نیز مشارکت می‌کنند. امیررضا

روزهای کرونایی ایرانیان خارج از کشور- قسمت آخر

کووید ۱۹ مهربانی

رفتن تا سوپرمارکت را هم نداشته باشد. این افراد که در خانه قرنطینه می‌شوند روزانه باید ۴ بار به صورت آنلاین با پزشک متخصص که در بیمارستان مستقر است ارتباط برقرار کنند و آخرین وضعیت خود را به اطلاع او برسانند. با این وجود اخبار مربوط به افزایش تعداد مبتلایان در خانه‌های ایتالیا همچنان به گوش می‌رسد.

انجام وظایف کاری از راه دور یکی دیگر از اتفاقاتی است که مردم ایتالیا در بسیاری از مشاغل این روزها تجربه می‌کنند و نحوه کار کردن با سرویس‌های پردازش ابری و ابزارهای دورکاری را آموخته‌اند. در بخش تحصیلی هم شرایط به همین شکل دنبال می‌شود و بر اساس آخرین ابلاغیه وزارت آموزش ایتالیا، ترم دوم سال تحصیلی ۲۰۱۹-۲۰ کامل مجازی شده است و امتحانات پایان ترم هم به صورت آنلاین برگزار می‌شود.

اما این روزها ساعت ۶ عصر که وزارت بهداشت تعداد مبتلایان و جان‌باختگان جدید را اعلام می‌کند برای مردم اهمیت زیادی پیدا کرده است و طی چند روز گذشته کاهش مرگ و میرهای ناشی از ابتلا به کرونا بار دیگر خوشحالی را برای مردم به همراه داشته است. این طور که بررسی‌های اولیه نشان می‌دهد میانگین سنی ایتالیایی‌های فوت شده بر اثر ابتلا به کرونا ویروس ۷۸.۵ سال است، بخش اعظم آنها نیز مرد هستند و بیشتر آنها سابقه ابتلا به بیماری قلبی یا دیابت داشته‌اند. زنان در مجموع ۲۵.۸ درصد از جان‌باختگان و ۳۸ درصد از کل مبتلایان را به خود اختصاص می‌دهند و با این وجود یک چهارم افرادی که در این کشور جان باختند در گروه سنی ۲۰ تا ۵۰سال به سر می‌بردند. شیوع این بیماری دست کم جان ۸۰ پزشک ایتالیایی را هم گرفته است و این روزها همه مردم منتظرند تا هرچه سریع‌تر زندگی به حالت عادی برگردد.

۲

برخی از فروشگاه‌های مواد غذایی سبدهایی را برای نیازمندان دم در فروشگاه گذاشته‌اند و مردم وقتی برای خرید به این فروشگاه‌ها می‌روند، اغلب چیزی می‌خرند و داخل این سبدها می‌گذارند. هر روز عصر کسانی که توان مالی برای خرید ندارند می‌توانند این سبدها را بردارند و به خانه ببرند. در یکی از خیابان‌ها مأمور پلیسی را دیدم وقتی متوجه شد مرد سالخورده‌ای بدون ماسک بیرون آمده، بلافاصله به او ماسک داد. جالبترین صحنه‌ای که تقریباً هر روز می‌بینم مردی است که به دیدن مادرش می‌آید و زیر پنجره برایش آواز می‌خواند